

Bediüzzaman sınırsız hürriyet neden vahşet-i mutlakadır diyor?

Hürriyet-i mutlak ise, vahşet-i mutlakadır, belki hayvanlıktır. Tahdid-i hürriyet dahi insaniyet nokta-i nazarından zarurîdir.

Altıncı vehim: Bazıları, “Sünnet-i Nebeviyeyi hedef-i maksat eden ittihad-ı İslâm, Hürriyeti tehdit eder ve levâzım-ı medeniyeye münâfidir” diyorlar. Elcevap: Asıl mü’min hakkıyla hürdür. Sâni-i Âleme abd ve hizmetkâr olan, halka tezellüle tenezzül etmemek gerektir. Demek, ne kadar imana kuvvet verilse, hürriyet de o kadar kuvvet bulur.

Amma hürriyet-i mutlak ise, vahşet-i mutlakadır, belki hayvanlıktır. Tahdid-i hürriyet dahi insaniyet nokta-i nazarından zarurîdir.

Saniyen: Çocukluk tabiatı ile, hevâ ve heves ile aldatıcı zünub ve mesâvi-i medeniyet mehasin zannolunuyor. Halbuki medeniyetin hiçbir hakikatlı mehasini yoktur ki İslâmiyette sarahaten veya zımnen veya iznen o veya daha ahseni bulunmasın!

Salisen: Bazı sefih ve lâübaliler hür yaşamak istemediklerinden, nefis-i emmarenin esaret-i rezilesi altına girmek istiyorlar.

Elhasıl: Şeriat dairesinden hariç olan hürriyet, ya istibdat veya esaret-i nefis veya canavarcasına hayvanlık veya vahşettir. Böyle lâübaliler ve zındıklar iyi bilsinler ki, dinsizlikle ve sefahetle sahib-i vicdan hiçbir ecnebîye kendilerini sevdiremezler ve benzetemezler. Zira mesleksiz ve sefih sevilmez. Ve bir kadına yakışır istihsan ettiği libası, erkek giyşe maskara olur.

Yedinci Vehim: İttihad-ı İslâm cemaati, sair cemiyet-i diniye ile şakku'l-âsâdır. Rekabet ve münaferatı intaç eder.

Elcevap: Evvelâ umur-u uhreviyede haset ve müzahemet ve münakaşa olmadığından, bu cemiyetlerden hangisi münakaşaya, rekabete kalkışsa, ibadette riya ve nifak etmiş gibidir.

Saniyen: Muhabbet-i din saikasıyla teşekkül eden cemaatlerin iki şartla umumunu tebrik ve onlarla ittihad ederiz.

Birinci şart: Hürriyet-i şer’iyeyi ve âsâyîşi muhafaza etmektir.

İkinci şart: Muhabbet üzerinde hareket etmek, başka cemiyete leke sürmekle kendisine kıymet vermeye çalışmamak; birinde hatâ bulunsa, müfti-i ümmet olan cemiyet-i ulemâya havale etmektir.

Salisen: İ'lâ-yı kelimetullahı hedef-i maksat eden cemaat, hiçbir garaza vasıta olamaz. İsterse de muvaffak olamaz. Zira nifaktır. Hakkın hatırı âlidir, hiçbir şeye feda olunmaz. Nasıl Süreyya yıldızları süpürge olur veya üzüm salkımı gibi yenilir? Şems-i hakikate "püf, üf" eden, divaneliğini ilân eder.

Ey dinî cemiyetler! Maksudumuz, dinî cemaatlar maksatta ittihad etmelidirler. Mesalikte ve meşreplerde ittihad mümkün olmadığı gibi, caiz de değildir. Zira taklit yolunu açar ve "Neme lâzım, başkası düşünsün" sözünü de söylettirir.

Hutbe-i Şamiye, Reddü'l Evham, s. 105

LÜGATÇE:

Sünnet-i Nebeviye: Peygamberimizin sünneti.

levâzım-ı medeniye: Medeniyetin gerekleri.

Sâni-i Âlem: Âlemin sanatkârı ve yaratıcısı olan Allah.

abd: Kul.

tezellül: Zillet gösterme, alçalma.

hürriyet-i mutlak: Sınırsız hürriyet.

vahşet-i mutlaka: Sınırsız vahşet.

tahdid-i hürriyet: Hürriyetin sınırlanması.

zünub: Günahlar. Kabahatlar, suçlar.

mesâvi-i medeniyet: Medeniyetin fenalıkları, kötülükleri.

mehasin: İyilik ve güzellikler.

sarahaten: Açık ve sarîh olarak. Açıktan açığa.

zımnem: Açıktan olmayarak, dolayısıyla, ima yolu ile. İçinden olarak.

ahsen: En güzel, daha güzel.

sefih: Zevk ve eğlenceye düşkün. Sefahete düşmüş. Malını düşünmeden harcayan.

istihsan: Beğenme. Güzel görme.

şakku'l-âsâ: Değneği kırmak. * Mc: İhtilâfa sebep olmak, topluluktan ayrılmak.

münaferat: Nefret etmeler, tiksintmeler. Arada olan soğukluklar.

umur-u uhreviye: Ahirete ait ameller, işler.

müfti-i ümmet: Ümmetin müftüsü.

mesalik: Meslekler.